

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010500
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4314010500.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného Q. O. , pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a iný prečin, o sťažnosti odsúdeného Q. O. proti uzneseniu R. súdu Levice z 10.07.2014, sp. zn. 1PP/30/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 08. augusta 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte uznesením z 10.07.2014, sp. zn. 1PP/30/2014 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh (doručený mu 03.06.2014) odsúdeného Q. O. (ďalej len „odsúdený“) na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu jednak vo výmere troch rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 28.04.2010 sp. zn. 2T/158/2007 (v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín z 13.10.2010 sp. zn. 2T/158/2007), jednak vo výmere troch mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 29.09.2010 sp. zn. 1T/170/2010 (ďalej len „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že odsúdený v prejednáwanej veci splnil iba formálnu podmienku podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je výkon polovice uložených mu trestov a čiastočne aj jednu z dvoch materiálnych podmienok takéhoto rozhodnutia, ktorou je preukázanie určitého stupňa polepšenia (pretože bol osemkrát disciplinárne odmenený a ani raz disciplinárne trestaný a hodnotenie doterajšieho priebehu výkonu trestu v prejednáwanej veci riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce je zásade pozitívne), nesplnil však druhú materiálnu podmienku podmieneného prepustenia, ktorou je prognóza, že v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia bude viesť riadny život (pretože v minulosti sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru, v minulosti mu uložené aj nepodmienené tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave a prevýchove a v prípade uloženého pôvodne podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 14.09.2004 sp. zn. 3T/99/2004 sa neosvedčil, trestných činov, za ktoré si v prejednáwanej veci vykonáva nepodmienené tresty odňatia slobody sa dopustil v období od 01.06.2005 do 04.01.2010 a od 18.06.2010 do 28.06.2010, maril výkon rozhodnutia súdu tým, že v lehote do pätnásť dní od prevzatia výzvy bezdôvodne nenastúpil nariadený výkon trestu odňatia slobody uloženého mu vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/61/2010 a do výkonu tohto trestu musel byť dodaný príslušníkmi Policajného zboru, nie je preto možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, je odôvodnený predpoklad zvýšeného rizika recidívy odsúdeného a jeho aktuálna resocializačná prognóza do občianskeho života je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania stredné) z ktorých všetkých dôvodov je potrebné na neho naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami uplatňovanými vo výkone trestu odňatia slobody tak, aby uložený mu trest vykonal celý.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho oznámení vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 10.07.2014 v jeho prítomnosti, teda včas, sťažnosť, ktorú odôvodnil dvomi písomnými podaniami doručenými súdu prvého stupňa 16.07.2014 a Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“) 04.08.2014 a to nesúhlasom s napadnutým uznesením a tvrdením, že vzhľadom na hodnotenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovca a v ňom obsiahnuté odporúčenie malo byť jeho návrhu na podmienené prepustenie vyhovené, záver súdu prvého stupňa o tom, že od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život je veštením budúcnosti a súčasne v rozpore so spravodlivým súdnym konaním. Odsúdený nesúhlasil s vyčítaním mu minulosti a so spochybňovaním jeho argumentov o rodine, družke a osvojených deťoch súdom prvého stupňa, poukázal na svoj vek a zdravotný stav a prehlásil, že činy, ktoré spáchal veľmi ľutuje. Vyslovil názor, že pomer splnených a nespĺnených podmienok podmieneného prepustenia je dva ku jednej v prospech takéhoto rozhodnutia odsúdený nadriadenému súdu navrhol, aby jeho sťažnosťou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a jeho návrhu na podmienené prepustenie vyhovel.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 07.08.2014, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že odsúdený nespĺnil v poradí druhú z dvoch materiálnych podmienok podmieneného prepustenia (ktorými podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je jednak preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením povinností a správaním, jednak že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), sú správne, teda opodstatnené a zákonu zodpovedajúce a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd preto iba poukazuje považujúc za potrebné ich iba spresniť a to v tom smere, že v osobe odsúdeného ide bez zahladených odsúdení o v minulosti osemkrát trestaného recidivistu, ktorý od roku 2001 postupne vykonal štyri zo šiestich v tomto období mu uložených nepodmienených trestov odňatia slobody, ktoré sa u neho (rovnako ako viaceré skoršie podmienené odsúdenia) zrejme minuli akýmkoľvek výchovným účinkom.

Z dôvodov vyššie uvedených sa aj nadriadenému javí jednak absencia splnenia v poradí druhej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia odsúdeného v prejednávanej veci nepochybná, jednak skutočnosť, okolnosti a úvahy (vrátane právnych) obsiahnuté v odôvodneniach odsúdeným proti napadnutému uzneseniu včas podanej sťažnosti zjavne (z hľadiska z týchto dôvodov zisteného nespĺnenia všetkých troch podmienok a predpokladov ustanovených v § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku) nerelevantné.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).